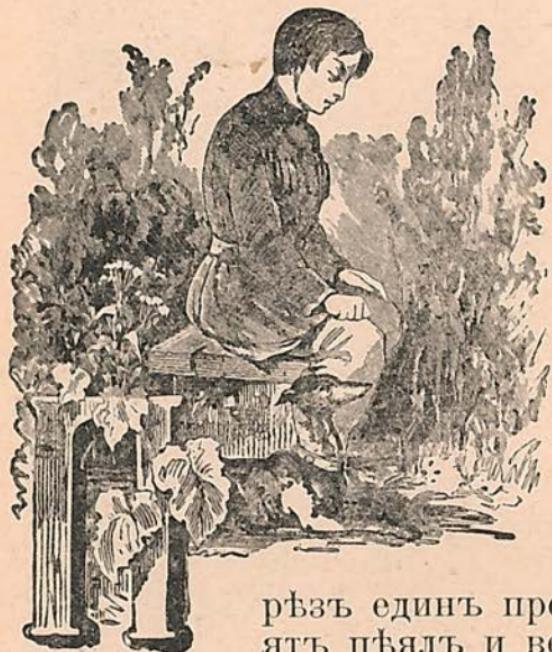

Славей, кукувица и магаре.

(басня).

рѣзъ единъ пролѣтенъ день славеятъ пѣялъ и веселилъ съ пѣсеньта си всичко живо. Видѣла го кукувицата и му казала:

— Наистина, ти пѣешъ хубаво, но азъ пѣя още по-хубаво. Ако не хващашъ вѣра, хайде да се обзаложимъ!

— Добрѣ, ами кой ще ни бѫде сѫдия?

— Хе тамъ онзи дѣто пасе. Видишъ ли колки му сѫ ушитѣ, всичко ще чуе и разбере.

Почнали да се надпѣватъ. Но знае ли магарето, какво нѣщо е славеева пѣсень? То казало, че гласа на кукувицата е много по-сладъкъ и по-добъръ, отколкото гласа на славей.

Разтѣжилъ се клетиятъ славей. Но овчарътъ, който билъ тамъ наблизу и който всичко чулъ